

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 16/08/2023

PHÁP SU TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 2 Chương 9

CẢNH TÙY TÂM CHUYÊN (BÀI BA)

Hòa Thượng nói: **“Nhiều đồng tu vẫn bị cảnh giới xoay chuyển nên tôi đặc biệt nhắc nhở mọi người là chúng ta nhất định phải có năng lực chuyển đổi cảnh giới”**. Chúng ta bị cảnh giới chuyển thì chúng ta đã mất sự tự chủ. Chúng ta chuyển đổi được tập khí, phiền não của chính mình thì đó chính là chuyển cảnh giới. Hàng ngày, chúng ta vẫn bị tập khí ham ăn, ham ngủ sai sự. Chúng ta chỉ cần ăn vừa no, ngủ vừa đủ để trị bệnh khô gầy là được. Tâm chúng ta càng thanh tịnh thì chúng ta càng ngủ ít, người có tâm thanh tịnh thì họ chỉ cần ngủ một chút là đủ. Tâm chúng ta không thanh tịnh thì chúng ta ngủ 8 tiếng, 10 tiếng vẫn chưa đủ, đây là chúng ta hoàn toàn bị cảnh giới chuyển. Ngày trước, có một người làm cùng tôi, mỗi ngày anh uống ba ly cà-phê, nếu không uống thì tay chân sẽ run rẩy. Đây là chúng ta tự tạo chướng ngại, khó khăn cho mình. Hoà Thượng nhắc: **“Chúng ta nhất định phải có năng lực chuyển đổi cảnh giới”**.

Hòa Thượng nói: **“Nếu từ trường ở một nơi không tốt thì chúng ta phải có năng lực chuyển đổi từ trường xấu thành từ trường tốt, chuyển phong khí xấu thành phong khí tốt. Nếu chúng ta chuyển đổi được từ trường thì công phu tu hành của chúng ta đã có chút có lực. Nếu chúng ta không thể chuyển đổi cảnh giới thì chúng ta không có năng lực để giúp đỡ người khác, những lời chúng ta nói chỉ là những lời suông”**. Chúng ta cảm thấy từ trường ở một nơi không tốt thì chúng ta phải có năng lực làm cho từ trường nơi đó tốt hơn. Mỗi chúng ta đều có thể làm được điều này. Ngài Lục Tổ Huệ Năng đã nói: **“Nào ngờ tự tánh vốn sẵn đầy đủ, nào ngờ tự tánh năng sanh vạn pháp”**. Có những nơi, chúng ta tưởng chừng như rất khó làm cho từ trường nơi đó thay đổi nhưng chúng ta cũng đã làm được. Sau khi chúng ta tổ chức trại hè ở tỉnh Sóc Trăng, hiện tại, cuối mỗi tuần đều có khoảng 50 cháu đến chùa học tập. Chúng ta muốn giúp người khác thì chúng ta phải có năng lực chuyển đổi được cảnh giới hay chính là chúng ta phải thay đổi tập khí, phiền não, thói quen của chính mình. Chúng ta không thay đổi được thói quen thì những lời chúng ta nói chỉ là lời nói suông.

Hòa Thượng nói: **“Trên Kinh nói: “Y báo tùy theo chánh báo chuyển”**. **“Chánh báo” là tâm người. Tâm người bình hoà thì hoàn cảnh cư trụ sẽ tùy theo đó mà chuyển**”. Tâm người bình lặng thì hoàn cảnh nơi người đó ở cũng sẽ bình lặng.

Chúng ta quá lo sợ, e dè hay quá cưỡng cầu, liều mạng đều không đúng. Thí dụ, thời gian dịch bệnh Covid diễn ra, có một người tu hành tự cho mình là người vô nhiễm, ông đã chủ động đến gần xác của những người nhiễm bệnh, sau đó ông cũng bị nhiễm bệnh và tử vong. Thí dụ, khi chúng ta chuẩn bị tổ chức đại lễ tri ân, trung tâm khí tượng quốc gia dự báo rằng khu vực đó sắp có bão lớn, chúng ta cho rằng chúng ta làm lễ tri ân nên sẽ không có bão thì chúng ta đã không nghĩ đến sự an toàn của mọi người. Khi chúng ta tổ chức ngày Lễ vía Phật A Di Đà ở tỉnh Vĩnh Long, tôi di chuyển đến đó trước một ngày, sau đó, tôi biết tin có một số người bị nhiễm Covid nên tôi báo mọi người không nên tiếp tục di chuyển về đó nữa. Chúng ta nên tùy duyên, tùy cảnh. Nếu chúng ta cho rằng chúng ta tổ chức Lễ vía Phật, chúng ta lạy Phật thì sẽ không có việc gì xảy ra thì chúng ta đã cưỡng cầu. Chúng ta chưa có năng lực chuyển cảnh giới mà chúng ta cưỡng cầu thì chúng ta đã sai. Người chưa có năng lực chuyển đổi cảnh giới nội tâm, vẫn bị lôi kéo bởi “tài, sắc, danh, thực, thụ” thì họ không thể chuyển đổi được cảnh giới bên ngoài.

Hòa Thượng nói: **“*Những năm gần đây Địa cầu có rất nhiều thay đổi, rất nhiều tai họa từ tự nhiên xảy ra, nguyên nhân việc này là do lòng người thay đổi. Con người ngày càng “tự tư tự lợi”, “tham, sân, si, mạn” nên hoàn cảnh cư trụ cũng ngày càng trở nên xấu đi. Trên đề Kinh của “Kinh Vô Lượng Thọ” nói: “Thanh tịnh, bình đẳng giác”. Nếu tâm chúng ta tương ứng với năm chữ này thì đó là tâm bình thường, tâm chúng ta trái ngược thì đó là tâm không bình thường*”**. Hoàn cảnh cư trụ của chúng ta càng lúc càng xấu. Chúng ta muốn hoàn cảnh sống tốt hơn thì chúng ta phải hồi phục tâm mình về tâm bình thường. Tâm bình thường là tâm thanh tịnh, vắng lặng. Tâm người hồi phục lại bình thường thì hoàn cảnh đại tự nhiên sẽ trở lại bình thường.

Hòa Thượng nói: **“*Trên “Kinh Vô Lượng Thọ” nói về y chánh trang nghiêm của thế giới Tây Phương Cực Lạc, trên “Kinh Hoa Nghiêm” nói về thế giới Hoa Tạng, hoàn cảnh những nơi đó tốt đẹp như vậy vì cư dân của thế giới Hoa Tạng đều là bậc đại sĩ, cư dân ở thế giới Tây Phương Cực Lạc đều là bậc thượng thiện. Chúng ta muốn Địa cầu biến thành Cực Lạc hay trở thành thế giới Hoa Tạng thì chỉ cần cư dân cư trụ trên Địa cầu này tu thượng thiện*”**. Dân số của địa cầu đã gần 8 tỷ người nhưng số lượng người hướng thiện được bao nhiêu phần trăm? Cư dân Địa cầu rất ít người hướng thiện nên chúng ta không thể chuyển đổi hoàn cảnh sống trên Địa cầu.

Hòa Thượng nói: **“*Chúng ta muốn thay đổi hoàn cảnh sống trên địa cầu thì mọi người phải cùng nhau làm, chúng ta phải chân thật phát tâm mang đạo lý, sự thật này đi nói cho người khác nghe. Nếu mọi người tương tận, chịu làm thì tai nạn trên thế giới liền có thể tránh được, tai nạn sẽ tự tiêu mất*”**. Hòa Thượng nói: **“*Chúng ta chậm một ngày thành tựu thì chúng sanh thêm một ngày đau khổ!*”**. Việc cần làm mà chúng ta không tích cực làm thì người khác sẽ không biết để cùng làm với

chúng ta vậy thì đây là lỗi của chúng ta. Chúng ta không chuyển đổi được hoàn cảnh, khi thiên tai, bão lũ đến thì chúng ta sẽ bị cộng nghiệp với mọi người. Chúng ta cộng nghiệp vì chúng ta chệnh mảng, chúng ta đừng cho rằng mình không liên quan. Chúng ta tận tâm tận lực làm bằng tâm chân thành, chúng ta không làm bằng tâm mong cầu, cưỡng cầu. Nơi nào hoan nghênh chúng ta đến thì chúng ta đến, nơi nào họ không muốn hợp tác mà chúng ta cưỡng cầu đến thì chúng ta đã sai. Nếu nơi nào, họ làm vì lợi dưỡng mà chúng ta đưa người đến, họ dùng người của chúng ta để trục lợi vậy thì lỗi làm do chính chúng ta. Chúng ta phải thật tu, thật học thì chúng ta mới có trí tuệ để phân biệt. Chúng ta phải hết sức cẩn trọng, không cưỡng cầu cũng không tùy tiện.

Hòa Thượng nói: **“Nhà Phật thường nói, hoàn cảnh tùy theo tâm chúng sanh mà chuyển. Nếu người người đều biết tri túc, chỉ lấy cái chính mình cần, tuyệt đối không quá phần, không xâm phạm đến của người khác thì thiên hạ hoà thuận”**. Vừa rồi, có những đại án, nhà chức trách phải dùng xe ô-tô để chở tiền đến toà, máy đếm tiền phải đếm số tiền phạm pháp đó trong nhiều ngày mới xong. Đây là họ đã vì lợi ích cá nhân mà xâm hại đến lợi ích của người khác, của quốc gia. Lòng người xấu ác như vậy thì không thể không xảy ra thiên tai, nhân họa. Hòa Thượng dạy chúng ta lấy vừa đủ, chỉ lấy cái mình cần, số tiền cần để mỗi chúng ta chi tiêu trong đời sống không nhiều. Chúng ta không xâm phạm đến lợi ích của người khác thì thiên hạ sẽ hòa thuận.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta muốn sống hoà bình, cùng tồn tại, phát triển thì chúng ta phải tùy thuận phép tắc của đại tự nhiên, lòng người phải lương thiện. Người với người ở với nhau chân thành, không có sự dối trá thì lòng người sẽ thanh tịnh, tràn ngập yêu thương, hoàn cảnh tự nhiên sẽ biến thành “nhật nguyệt thanh minh, phong vũ dĩ thời”**. Chúng ta làm được như vậy thì dù không thể diệt trừ hết tất cả tai nạn nhưng chúng ta có thể làm cho tai nạn chậm lại”. “Nhật Nguyệt thanh minh” là mặt trời và mặt trăng luôn sáng tỏ, bầu trời không u ám, ban ngày không có mây mù, mưa gió, buổi đêm trăng sáng, cảnh vật thái bình. “Phong vũ dĩ thời” là mưa thuận gió hoà. Ngày nay, mưa gió không còn đúng mùa, thiên tai bão lũ thường xuyên. Khi lòng người lương thiện, chân thành với nhau thì hoàn cảnh cư trụ của chúng ta sẽ biến thành “nhật nguyệt thanh minh, phong vũ dĩ thời”. Gần đây, tôi nhìn thấy, có người nông dân trên đầu đội mũ rộng vành, trên lưng buộc thêm tấm bìa các-tông vì trời quá nóng. Lòng người quá xấu ác làm cho thời tiết phải thay đổi. Chúng ta chỉ nghĩ đến mình, gia đình của mình thì sẽ không có ai nghĩ đến mình, gia đình mình. Chúng ta nghĩ cho người khác thì sẽ có người lo nghĩ cho gia đình chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Người xưa chú trọng phong thủy, phong thủy chính là hoàn cảnh cư trụ của chúng ta, hoàn cảnh cư trụ tùy theo tâm tưởng của con người diễn biến ra cho nên cảnh tùy tâm chuyển. Người xưa nói: “Đất phước người phước ở”. Chúng ta hiểu được đạo lý này thì chúng ta tu phước, tích phước”**. Người có phước nhất định ở đất phước. Tôi đang ở trên đất phước. Đất phước không phải là chúng

ta phải có nhà cao, cửa rộng, tôi đi đến đâu cũng có rau sạch để ăn, để tặng. Chúng ta tạo phước cho người thì chính chúng ta cũng được hưởng phước. Ngày ngày mọi người được ăn rau, đậu sạch thì chúng ta cũng được ăn rau, đậu sạch. Chúng ta quan tâm đến mọi người thì trong đó cũng có phần chúng ta.

Hòa Thượng nói: ***“Tôi nghe người thế gian nói: “Người không vì mình thì trời chu đất diệt”. Họ nói sai rồi! Câu này phải sửa lại là: “Người không vì người khác thì trời chu đất diệt”.*** Chúng ta biết nghĩ đến người là chúng ta chân thật biết nghĩ đến mình, chúng ta biết lo cho người khác chính là chúng ta chân thật biết lo cho mình. Chúng ta làm được như vậy chúng ta mới có thể sống trong cảnh thái bình, tiêu diệt tai nạn. Chúng ta phải tuân theo các quy chuẩn đạo đức, đề xướng nhân nghĩa, nếu mọi người đều có thể lễ nhượng lẫn nhau thì sẽ không còn sự cạnh tranh.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!